

MARIBORSKI VEČERNIK

„JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

Narodna skupščina je izvolila stalne odbore

Ob ogromnem zanimanju vse javnosti so bili včeraj v narodni skupščini izvoljeni stalni parlamentarni odbori, v katerih ima vlada po enega odbornika večine - Konstituiranje novih odborov

BEOGRAD, 14. novembra. Zanimanje za včerajšnje sejo narodne skupščine, ki jo je otvoril in vodil predsednik dr. Stevan Čirič, je bilo nenavadno veliko. Navzoči so bili vsi poslanci, razen dveh, ki sta bolna in se seje nista mogla udeležiti. Najprej je bil odobren zapisnik zadnje seje, nato so se pa zbrani poslanci poklonili spomenu pokojnega predsednika češkoslovaškega parlamenta Bohumila Bradača. O pokojniku je govoril predsednik Čirič.

Sledila so poročila predsedstva. Predsednik je poročal o raznih zakonih, ki so jih posamezni ministri predložili narodni skupščini. Pravosodni minister je predložil predlog zakona o prekrških, predlog zakona o gospodarskih zadrugah in predlog novega trgovskega zakona. Zunanji minister je pa predložil v ratifikacijo celo vrsto mednarodnih konvencij. Dalje je poročal, da so šefi vseh parlamentarnih skupin predložili resolucijo o spremembi skupščinskega poslovnika glede volitev članov in namestnikov posameznih skupščinskih odborov. Za proučitev predlogov bodo na prihodnji seji izvoljeni posebni odbori. Končno je poročal, da je vlada predložila več uredb z zakonsko močjo, ki naj se potrdijo. Med temi so: uredba o olajšavah za domačo lesno industrijo, o klinirskih nakaznicah, reaktiviranju pooblaščenih ministrov in poslancev ter o zaščiti denarnih zavodov in njihovih upnikov.

Poslanei so vložili v raznih zadevah celo vrsto interpelacij, za katere so večinoma zahtevali nujnost. Tako je poslanec dr. Fux vložil interpelacijo na finančnega ministra glede znižanja davkov za nove hiše, izenačenja državnih upokojencev, znižanja šolnine, znižanja prejemkov državnih uslužbencev, na prometnega ministra pa interpelacijo glede stalnih ugodnosti na državnih železnica za upokojence in končno na prosvetnega ministra glede monopola šolskih knjig. Poslanec Prekoršek je pa vložil interpelacijo na predsednika vlade zaradi znižanja prejemkov državnih in samoupravnih uradnikov. Vse te interpelacije bodo predložene pristojnim ministrom. Nato so sledili razni odgovori predsednika dr. Čiriča na vprašanja poslancev.

Skupščina je nato prešla k volitvi stalnih odborov. Izžrebanih je bilo 5 skrutinatorjev, nakar je predsednik odredil polimensko klicanje vseh poslancev. Ob 12. uri se je pričelo glasovanje. Poslanci so prihajali drug za drugim k predsedniški mizi in oddajali glasovnice v priložnostno žare. Ob 13. uri so se skrutinatorji umaknili k štetju, ob 14.30 pa je predsednik objavil rezultate glasovanja. Za verifikacijski odbor je glasovalo 309 poslancev, od tega za vladno listo 164, za opozicijsko pa 145. Vlada ima v odboru zaradi tega 11, opozicija pa 10 članov. Za administrativni odbor je glasovalo 308 poslancev. Vladna lista je dobila 164 glasov, opozicijska pa 144. Vlada ima v tem odboru 11, opozicija pa 10 članov. Za imunitetni odbor je glasovalo 307 poslancev, za vladno listo 161, za opozicijsko pa 146. Razmerje

članov je tudi tu enako, vladna skupina 11, opozicija 10 članov. Za odbor za prošnje in pritožbe je glasovalo 310 poslancev, za vladno 158, za opozicijo 145. Vlada ima 11, opozicija 10 članov. Za finančni odbor je glasovalo tudi 310 poslancev, za vladno 158, za opozicijo pa 147. Vlada ima v odboru 16, opozicija pa 15 članov.

Od Slovencev so kot člani v verifikacijskem odboru v vladni večini Karel Gajšek, v opozicijski skupini pa dr. Ivan Jančič. V administrativnem odboru je med člani vladne skupine dr. Fran Klar, opozicijske skupine pa Albin Koman. V

imunitetnem odboru je član večine Andrej Vehle, opozicijske pa Rajko Turk. V odboru za prošnje in pritožbe je na vladni strani dr. Franc Šemrov, na opozicijski dr. Riko Fux. V finančnem odboru je v vladni skupini dr. Jure Koce, v opozicijski Ivan Mohorič in dr. Ivan Lovrenčič. V vseh odborih, razen v finančnem in administrativnem, se je konstituiranje izvršilo tako, da je predsednik član vladne skupine, podpredsednik pa opozicijske skupine. V verifikacijskem odboru je podpredsednik dr. Ivan Jančič.

Prvi večji porazi italijanskih čet

Abesinci so končno nastopili s svojimi četami proti nadaljnjemu prodiranju Italijanov

LONDON, 14. novembra. Končno so abesinske čete po dolgih pripravah prešle v obrambo in dosegle že tekem prvega dne znatne uspehe. Na severni fronti se je Abesincem posrečilo popolnoma zaustaviti italijansko prodiranje ob reki Takazi. Močan napad so izvršili Abesinci tudi južno od Makale. Prav tako drže Abesinci trdno v svojih rokah mesto Antalo in Selikot, in torej niso bile resnične vesti, da so Italijani ta dva kraja že zasedli. Na severni fronti je sedaj namen Abesincev objeti levi bok vojske generala Santinija. Po sedanjem položaju sodeč se bo razvila prva velika bitka v Gerafti. Abesinci so sedaj postavili napram Italijanom zelo močne, dobro pripravljene in oborožene čete.

PARIZ, 14. novembra. Kakor na severnem bojišču, so stopili Abesinci v akcijo tudi na južnem. Abesinski oddelki so napadli Italijane in jih kljub tankom, topovom in strojinam, prisilili, da so se v begu umaknili. Abesinci so pri tem za-

plenili 4 tanke, več avtomobilov, topov in strojnice ter ujeli tudi nekaj Italijanov. V teh bojih so bile izgube na obeh straneh precej velike. Na italijanski strani je padlo tudi 6 častnikov. Abesinci odločno zanikajo, da bi bili Italijani že prodrli tako daleč proti severu, kakor poročajo nekateri listi. Italijani so doživeli včeraj tako na severnem kakor na južnem bojišču prve poraze. Razpoloženje se je zaradi tega v Abesiniji znatno izboljšalo in dvignilo.

PARIZ, 14. novembra. Italijanske čete so pričele tudi na vzhodni fronti nove operacije, naletale pa so na odpor Abesincev. Vnela se je srdita bitka, ki doslej še ni dokončno odločena. Vse kaže, da se bo Abesincem posrečilo tudi tu zaustaviti italijansko prodiranje. Splošno se pričakuje, da Abesinci odslej ne bodo več puščali Italijanov prodirati dalje brez odpora. V prihodnjih dneh se bodo razvile na vseh bojiščih velike in srdite bitke.

Tiha delitev onemogle Kitajske

Japonci uresničujejo brezobzirno svoje imperialistične načrte - Rusija in Anglija jemljeta kar moreta

MARIBOR, 15. novembra. Med tem, ko so oči Evrope uprte v vzhodno Afrikinjo, ter v Ženevo, kjer se pripravljajo proti Italiji sankcije, se razvijajo v vzhodni Aziji dogodki, ki so še mnogo večjega in usodnejšega pomena. Čisto v miru in skoraj v zatišju, daleč od hrupa sveta, uresničujejo Japonci svoje stare načrte. Ogromna Kitajska razpada. Najprej so Japonci s podkupovanjem in drugimi sredstvi odcepili od Kitajske Notranjo Mongolijo in jo spremenili v »samostojno« republiko, kakor so prej Mandžurijo v »svobodno« cesarstvo. Sedaj pa segajo zaradi neznatnega incidenta, pri katerem so kitajski nacionalisti ubili v Šanghaju nekega japonskega mornarja, še po starih kitajskih pokrajinah Lujanu, Šansiju, Hopeju in Šantungu.

Japonci nameravajo te štiri ogromne pokrajine skupaj z Notranjo Mongolijo proglasiti za novo državo pod njihovim vodstvom, pozneje pa pripeljati sedanje-ga mandžurskega cesarja Pu-Jia v Pe-

king in ga kronati za kitajskega cesarja. Vse to osvajanje pokrajin, ki je vsaka zase večja kakor Jugoslavija, se pa vrši brez bojev. Nankinško kitajska vlada je napram Japonski brez moči. Sprejela je že prej na japonski ultimati japonske zahteve, po katerih imajo Japonci v teh pokrajinah svoje »kontrolne« posadke. Pokrajine so torej takorekoč že zasedene in Japonci gospodarijo v njih po svobodni volji, grade ceste, železnice in svo je postojanke. Tako ustvarjajo Japonci v vzhodni Aziji ogromni imperij, ne da bi naleteli na odpor zbeganih in desorganiziranih Kitajcev ter drugod zaposlenih Rusov in Angležev.

Toda tudi Rusi in Angleži ne drže rok križem. Po japonskem vzorcu so Rusi organizirali Turkestan v »samostojno« republiko, a ga dejansko priključili sovjetski Rusiji, sedaj pa segajo še po Zunanji Mongoliji in je le še vprašanje časa, kdaj bo postala tudi ta »svobodna« sovjetska republika. Istočasno se pripravljajo Angleži, da polože svojo roko na

Tibet ter ga priključijo Indiji, seveda pod drugo upravo. Kitajska, ki je štela še nedavno skoraj četrtino človeštva na zemlji, se drobi v kose, svet pa gre mimo tega, kakor da se nič ne godi.

Na tacišcu domače politike

Drobne novice

Minister dr. M. Krek pride zopet med Stajerce. Pod tem naslovom poroča »Slovenski Gospodar«, da bo v nedeljo 17. t. m. dopoldne shod JRZ v Slovenski Bistrici, popoldne pa v Ormožu. Poleg ministra brez portfelja dr. M. Kreka bodo govorili na prvem shodu tudi dr. J. Leskovar, dr. Schaubach in tajnik Marko Kranjc, na drugem pa Ivan Vesenjaj, dr. J. Leskovar in spet Marko Kranjc. V Ormožu bo shod v — Kletarskem društvu.

Časniške gredice

Med dvema stoloma. »Delavska Politika« z dne 13. t. m. piše: »Krščanski socialci spet med dvema stoloma. V zadnji »Del. Pravici« se kršč. socialci perejo krivde na delavski stavki v škofjeloški tovarni »Šešir«, ki spada med »katoliška« podjetja, v uvodniku zatrjujejo, da so za Krekova načela in proti socializmu in pozivajo delavce »zato bodi naše geslo: Za našimi voditelji!« Iz tega se vidi, da jim radikali iz Kopitarjeve ulice očitajo, da pri svoji mezdni politiki ne upoštevajo dovolj interesov »katoliških« podjetij. Krščanski socialci pa, namesto da se definitivno odločijo med delavstvom in poradijaljenimi klerikalci, oklevajo med dvema stoloma, dokler ne bodo med njima obsedeli na tleh.« Morda že sedijo na tleh.

Ne bo poslanik v Buenos Airesu. Tukajšnja »Delavska Politika« z dne 9. novembra piše: »Dr. Izidor Cankar ne bo jugoslovanski poslanik v Buenos Airesu. Izidor Cankar je bil, kakor znano, pred leti izobčen iz cerkve, ker je zapustil duhovniški stan in se oženil s hčerko znanega industrialca Dragotina Hribarja. Kdo bo imenovan namesto njega, se še ne ve. Baje se za to mesto poteguje nek član uredništva »Slovenca«.

»Zbor« je dovoljen. Pod tem naslovom piše Peter Rešetar v zadnjem »Slovenskem Gospodarju«: »Ker je JNS začela silno pojmati, mora pa vendar biti kaka opozicija (podčrtal mi), je vlada dovolila drugo JNS, to je Jugoslovansko narodno stranko, ki jo vodi Ljotič.« — Tako, sedaj pa vemo, kako je.

Usoda hrvaškega vprašanja. »Slovenski Gospodar« piše: »Preje so Srbi stavili hrvaško vprašanje, pa je Maček molčal. Sedaj pa Hrvatje stavijo vprašanje, pa Srbi molčijo.« — Samo Peter Rešetar ne stavi nobenih vprašanj več. Čemu tudi, Slovencem se godi sedaj tako dobro, da ne rabijo ničesar več, ne samouprave, ne dobav premoaga, ne cest, ne — skratka — nič...

Jevtič se bo poboljšal? Te dni smo čitali, da je bil Jevtič pri patriarhu Varnavi. Ker je ostal tudi na večerji, je to znamenje, da se je dobro spovedal, treba je le, da se bo tudi poboljšal! Moral pa bo tudi dati nazaj (vrniti, se pravi po slovenski!) ukradene glasove. (Po Petru Rešetaru v »S. G.«)

BEG ZLATA.

PARIZ, 14. novembra. Selitev francoskega zlata v Ameriko se še vedno nadaljuje. V soboto so na neko ladjo natovali zopet za 150 milijonov frankov zlat

Domači problemi

Naše ceste kličejo po ureditvi

Obupno stanje naših cest povzroča državi moralno škodo, našemu turizmu in narodnemu gospodarstvu pa neprecenljivo izgubo — Petmilijonski kredit za državno cesto Maribor — Št. Ilj je reducirán na dva milijona

Ko človek prečita popotne vtise z naših cest, ki jih je objavil neki nemški turist pred kratkim v »Frankfurter Zeitung« in jih je ponatisnila tudi »Jadranska straža« v svoji 11. številki na 474. strani, dobi nehote vtis, da nekdo pošteno brije norce na račun naših cest. Ker nam je vsem znano, v kakšnem stanju so naše ceste, nečemo ponatisniti vtisov omenjenega nemškega turista. Uvodoma naj povdarimo, da ima centralna cestna uprava gluha ušesa za vse naše neštete prošnje, resolucije in intervencije v zadevi naših državnih cest. Vprašanje naših cest je kakor zakleto in se ne gane z mrtve točke. Ko je bilo govora o milijardnem investicijskem kreditu, smo vkljub bagatelnemu znesku z veseljem poročali, da je bilo odobrenih 5 milijonov za temeljito popravilo državne ceste Maribor - Št. Ilj - državna meja. Naši strokovnjaki so šli takoj na delo, ko je prispelo nekaj tisočakov, izdelali podroben načrt za preureditev ceste in pričela so že tudi nivelirska dela. Po načrtu bi bila državna cesta do odcepa šentlenarske ceste tlakovana, od odcepa do državne meje pa asfaltirana, oziroma trdo valjana in impregnirana. Sredi veselja in dela pa je prispela vest, da je kredit za državno cesto okrnjen in znižan za 3 milijone. Naši inženjerji so odvrgli svinčnike, delavci pa krampe in lopate za nedoločen čas. Ni nam pa znano, kaj so storili naši narodni zastopniki in se nam zdi, da je šla zadeva mimo njih. Dejstvo, da je bil kredit za cesto odvzet na račun neke banovine na jugu naše države, in da bo steklo precej vode po Dravi, preden se bo našel v Beogradu potreben denar.

Odveč bi bilo omenjati, da bi kredit petih milijonov ne bil zadostoval in da so bili stroški za temeljito preureditev ceste preračunani na 7 milijonov 200.000 Din. Naj navedemo le, da oskrbuje sosedna Avstrija glavno transverzalko Du-

naj - Gradec - Špilje v naravnost vzornem redu, dočim je njen podaljšek, ki se prične na državni meji pri Št. Ilju in teče skozi Maribor proti jugu, v naravnost škandaloznem stanju. Dokaz temu je, da se na stotine tujih avtomobilistov vrne z naše državne meje po poti nazaj, odkoder so prišli, oziroma krenejo po avstrijskih in italijanskih cestah, če so namenjeni na jug. Vemo, da v današnjih težavnih finančnih prilikah ni mogoče misliti na gradnjo modernih avtomobilskih cest, kakor jih gradijo druge države, toda popravilo in preureditev državne ceste Št. Ilj - državna meja - Maribor in dalje proti morju je vitalna potreba, ki je neodložljiva. Naj povdarimo, da prihaja prav po tej cesti v našo državo za časa sezone ne samo največja kvantiteta, marveč tudi najboljša kvaliteta tujcev. Kaj nam torej koristi vsa draga propaganda, kaj nam pomaga geslo: »Propagirajmo naše kraje kot najlepše!«, če pa nimamo niti ceste, po kateri bi lahko prišli k nam tujci. V kako slabem in obupnem stanju je državna cesta med Mariborom in državno mejo nam je tudi dokaz, da je morala mestna obina mariborska na tej cesti ukiniti redni avtobusni promet. Zaradi kotanj na cesti je bilo tresenje v avtobusu tako veliko, da so morali potniki sredi vožnje izstopati.

Skoro v nič boljšem stanju ni tudi državna cesta Maribor - Slovenska Bistrica. V doglednem času bo primorana mestna občina tudi na tej cesti ukiniti redni avtobusni promet. In pot po tej cesti pelje v naše najznamenitejše zdravilišče, v Rogaško Slatino, pelje na naš Jadran! Skratka, dokler ne bomo imeli svoje ceste za promet z Avstrijo, Češko slovaško, Nemčijo in severno Evropo sploh, je vsa naša propaganda in vse naše prizadevanje za razvoj tujškega prometa od katerega si obeh tako velike koristi, popolnoma brezuspešno.

katerih speljejo na led posamezne tvrdke. Ni še dolgo, ko se je pojavila v Mariboru trojka ljubljanskih akviziterjev, ki je s pomočjo telefona v imenu mestne občine mariborske nabirala inserate za neko ugledno slovenko revijo in oškodovala več mariborskih tvrdk za večje zneke. Še bolj nevarni pa so »novinarski saradniki«, kakor se sami nazivajo, ki prihajajo v Maribor iz spodnjih krajev. Najčestje so to zastopniki za naše kraje brezpomembnih lističev, ki izhajajo v raznih spodnjih krajih. Toda s svojim elegantnim nastopom, včasih se vozijo tudi v avtomobilu, in s svojo vsiljivostjo omamišo posamezne tovarnarje in trgovce, da jim nasedejo. Zgodilo se je, da so imeli takj gospodje priporočila celo od raznih ministrstev.

Da pa bo naša javnost poučena, kdo so »novinarji«, ki tako radi prihajajo v Maribor, naj navedemo sledeče: V naši državi je dvoje novinarskih združenj in sicer »Združenje jugoslovanskih novinarjev« in »Združenje novinarjev strokovnega tiska«. Slednji so izstopili ali pa bili izključeni iz Združenja jugoslovanskih novinarjev, ali pa taki, ki jih Združenje jugoslovanskih novinarjev ni sprejelo v svojo organizacijo. Članj Združenja jugoslovanskih novinarjev uživajo razne ugodnosti pri vožnjah na železnici, dočim člani »stručne štampe« takih ugodnosti nimajo. Skoro vsj slovenski novinarji, prav gotovo pa vsi mariborski, so člani Združenja jugoslovanskih novinarjev. — Član združenja jugoslovanskih novinarjev pa lahko postane samo poklicni novinar. Dopisniki, sodrudniki in akviziterji

niso novinarji, ampak so samo pomožne moči uredništva in uprav listov ali revij.

Ker je v interesu naše stanovske novinarske organizacije in pa v interesu poslovnega sveta, naj se tovarnarji, trgovci, obrtniki in vsi, ki jih taki ljudje obiščejo, v vseh dvomljivih primerih obrnejo na našo policijo, ki jim bo dala vse potrebne informacije. Previdni pa naj bodo zlasti pred tujimi akviziterji, ki povzročajo veliko škodo inserentom samim in pa domačim, solidnim in poštenim akviziterjem, ki nabirajo oglase za naše lokalne in domače liste in revije. Navadno pa je tako, da naši novinarji pri izvrševanju svojega težavnega poklica in naši poštteni akviziterji, od katerih nekateri prevzemajo oglase za ves svetovni tisk, ne najdejo pri domačih mari-

borskih tvrdkah tistega razumevanja, ki ga po vsej pravici zaslužijo.

Posebej pa opozarjamo vse mariborske tvrdke na akviziterje in na vse, ki nabirajo inserate, ali naročnike za razne revije, ali pa nabirajo naročila za razne spomenice, in se pri tem svojem poslu sklicujejo na nacionalnost in patriotizem, da morajo takj akviziterji in drugi imeti pri sebi posebna potrdila, ki jih po sklepu vseh nacionalnih organizacij in združenj v naši državi izstavlja edinole »Središnji odbor Narodne obrane v Beogradu«. Kdor se s takim potrdilom ne more izkazati, zasleduje pri svojem poslu prav gotovo druge namene. Takšna potrdila morajo imeti predvsem akviziterji in razni »novinarski saradniki« iz spodnjih krajev naše države.

Sokolske veste

Priprave mariborskega Sokolstva za 1. december

Obvezna predavanja za novopristopile člane v letu 1935 bodo 17. in 24. t. m. vsakokrat ob 10. uri v spodnji mali dvorani Narodnega doma. Dne 17. novembra bo predaval br. dr. Pivko o ideologiji Sokolstva, 24. novembra pa br. Dojčinović o organizaciji Sokolstva in brat Pirc pa o zgodovini Sokolstva. K tem obveznim predavanjem morajo poslati vsa mariborska društva ono članstvo, ki je pristopilo v tekočem letu k društvu. Kdor bi se predavanj ne udeležil, ne bi mogel biti končno veljavno sprejet v društvo, ker ni zadostil vsem saveznim predpisom. Priporočila pa se tudi ostalemu članstvu, da se predavanj udeleži v čim večjem številu. Svečana meddruštvena proslava sokolskega praznika 1. decembra pa bo ob 11. uri v veliki dvorani Narodnega doma po posebnem programu. Udeležba na tej proslavi je obvezna za vse članstvo mariborskih društev in sicer v civilu z znakom. Dolžnost vsakega pravega Sokola je, da se ta dan udeleži velike skupne proslave in s tem manifestira svojo neomajno priпадnost Sokolstvu. — Zdravo!

Vrj naraščaj sokolskega društva Maribor I. se pridno pripravlja za sobotno akademijo, ki je posvečena pokojnemu bratu naraščajniku Tomiju Jenšacu. Pokojni je bil nadvse priljubljen in res pravi sokolski delavec. Zato si je naraščaj vzel zamisel, postaviti mu skromen nagrobni spomenik, ki naj bi pričal, da se v sokolskih vrstah res goji bratstvo in ljubezen do sobratov tudi po smrti. Akademija bo obsegala več točk, spominski nagovor ter godbene točke. Program sledi. Vabimo vsa bratska društva ter ostalo občinstvo. Začetek ob 20. uri v telovadnici inž. podoficirske šole (kadetnica).

Sportne gibanje

Zimskosportni program Mariborskega zimskosportnega podsaveza. Včeraj smo objavili zimskosportni program MZSP in se je pri stavljenju vrnila neljuba pomota glede državnega prvenstvenega tekmovanja v Mariboru. Dne 18. januarja ne bo tek na 166 km, kakor je bilo objavljeno, marveč na 16 km, kar so čitatelji sigurno itak sami že popravili.

Zadnje kvalifikacijske tekme za državno nogometno prvenstvo bodo v zagrebško-ljubljanski skupini v nedeljo 17. t. m., in sicer igra Primorje v Zagrebu proti Gradjanskemu, Ilirija pa v Ljubljani proti Haški.

Izprememba pravlj in tekmovalnih pravilnikov JZSS. O tem bodo razpravljali na izrednem občnem zboru JZSS, ki bo v nedeljo 17. t. m. v Ljubljani. Pravico udeležbe imajo samo delegati saveznih klubov, ki se izkažejo s posebnim pooblastilom.

Poraz čeških nogometašev v Angliji. V Manchesteru je včeraj zmagal klub Manchester City nad kombiniranim praškim moštvom Sparta-Slavija s 4:1 (1:1).

Ptujske novice

Poroke. Preteklo nedeljo so se v cerkvi Sv. Petra in Pavla poročili: Franc Horvat, posestnika sin v Placarju, in Elizabeta Levičnik, vin. hči v Mestnem

vrhu, ter Janez Horvat, pos. sin v Placarju in Ana Levičnik, vin. hči v Mestnem vrhu. Ženina sta si brata, nevesti pa sestra. Poroka se je vršila istočasno, gostivanje pa so obhajali skupno. — V podružnici v Dornavi pa sta se poročila Jakob Simonič, pos. sin, in Marija Saler, pos. hči, oba iz Dornave.

Spoštuj očeta in mater. Posestnik Franc Kukovec, star 44 let, iz Bukovcev, je svojega 85letnega očeta, prevžitarja Jožefa Kukovca, napadel na javni cesti z motiko in ga hudo ranil. Ker se mu to ni bilo dovolj, mu je vrgel lonec pepela v oči, naposled pa ga pograbil za vrat in ga začel daviti. Gotovo bi se zgodilo še kaj hujšega, da ni priskočila pravočasno na pomoč njegova hčerka Jera Kukovec, ki je rešila svojega očeta iz rok brutalnega brata. Nato se je zakadil v svojo sestro in jo tudi začel daviti, vendar se mu je ta srečno izmuznila in zbežala. Starček ima hude poškodbe. S stvarjo imajo sedaj opravka oblastva.

Tatvina kolesa. Iz hodnika na davčni upravi je bilo ukradeno moško dvokolo znamke »Puch«, vredno 800 Din. Kolo je opremljeno z evidenčno številko 59462 in je last kolarja Martina Simoniča z Brega.

Sejem za prašiče v Ptuj, ki se je vršil v sredo 13. t. m., je bil srednje založen, kupčija pa je bila slaba. Prignali so 231 rilcev, prodali pa 59. Povprečne cene za kilogram žive teže so bile naslednje: Pršutarji 4.50—4.75, mašne 5—5.75, plemene 4—4.25, prasce so prodajali od 30 do 90 Din komad.

Izreenske novice

Premes itev orožniške postaje. Orožniška postaja se je preselila iz hiše gosp. Šabedra na Ptujski cesti v hišo posestnice Julčke Stropnikove — Šolski ulici in ne v šolo, kakor so nekateri listi napačno poročali.

Božičnica. Tudi letos hoče krajevni šolski odbor obdarovati za Božič najrevnejšo šolsko deco. Te dni se bosta oglasila člana šolskega odbora pri naših podjetjih in drugih privatnikih in prosila pomoči. Koliko otrok bo obdarovanih, je odvisno od darežljivosti naših občanov. Vsa najmanjši dar pomore lajšati bedo otrok našega revnega delavstva. Ne odrecite pomoči!

Popihala jo je. Namreč neka služkinja. Po popoldanski južini, ko sta se odpravila gospodar in gospodinja v mesto in ji prepustila v varstvo deco, je vzela iz nezaklenjenega predalčka poselsko knjigo in izginila brez slovesa. Sreča, da ni v času odsotnosti obiskal stanovanja kak nepovabljen gost in se ni pripetila decj kaka nesreča.

Mladi uzmoviči. Nedoletni prijatelji tuje lastnine so si prisvojili ostanke izdelkov raznih odpadkov tukajšnje tvornice »Tekste«. Zadeva se preiskuje.

Posinovljen pes.

Neka bogata Angležinja je bila smrtno zaljubljena v svojega psa, ki mu je bilo ime Rif. Sklenila je svojega kosmatega ljubljena adoptirati in mu dodati še svoj lastni priimek in ime. Sodnik, ki je reševal njeno pasjo zadevo, ni imel nobenih pomislov proti domisllici bogate dame. Podpisal in opečatil je zadevni akt, s katerim je postal štirinogati kosmatinec pravi dedič vsega ogromnega imetja bogate Angležinje.

Opozorila javnosti

O »novinarjih«, ki prihajajo k nam

Nujno opozorilo vsem mariborskim industrijcem, trgovcem, obrtnikom in drugim pridobitnikom

Naš Maribor je prijazno mesto in ljubeznivo je njegovo prebivalstvo. Zelo zaupljivi so tudi mariborski pridobitni sloji in so prav zaradi svoje zaupljivosti zasloveli širom »akviziterskega« sveta. Zdi se, da je postal Maribor eldorado za najrazličnejše akviziterje, to je za nabiralce inseratov in za razne »novinarske saradnike«, ki prihajajo tako pogosto in tako radi k nam na obisk. Vsi ti akviziterji, z redkimi izjemami, in vsi ti »novinarski saradniki« so zelo dobro poučeni o naših razmerah, posebej pa še o razmerah vsakega posameznega mariborskega tovarnarja, trgovca ali obrtnika. Ti akviziterji in »novinarski saradniki« imajo v rokah razna priporočila in zgotdi se, da premotijo celo naša oblastva, ki jih potem telefonično ali kakor že koli priporočajo raznim mariborskim tvrdkam. V nešteto primerih pa se je izkazalo, da so ti akviziterji in »novinarski saradniki« dvomljivi elementi, ki se preživljajo na račun prevelike zaupljivosti naših tvrdk. Revije, knjige, adresarji, leksikoni in razni drugi listi, za katere nabirajo inserate in pobirajo visoke akontacije, navadno nikdar ne zagledajo belega dne ali pa precej drugače, kot se je zatrijevalo. Na ta način »ofernažijo« nešteto naših tvrdk včasih za težke tisočake.

Zadnje čase je na prošnjo mariborskih novinarjev in na prošnjo uprav lokalnih in ljubljanskih dnevnikov pričela mariborska policija stopati na prste takim akviziterjem. Tudi je policija ugotovila, da imajo ti akviziterji in »novinarski saradniki« dobro organizirane načrte, po

**Darujte za spomenik
Viteškega kralja Alek-
sandra I. Zedinitelja
v Mariboru!**

MARIJ SKALAN

ROMAN

Sida Silanova

Pri Sidi so bile Matilda, Helena in babica. Poslednja je sprejela Danilo že na hodniku.

»Pojavljajo se komplikacije, gospod doktor, ki zahtevajo zdravniške pomoči.«

»Potem mora šofer takoj po specialistu v Maribor,« je dejal zdravnik vznemirjeno.

»To bi trajalo dolgo. Poklicali smo vas...«

»Ne morem. In — ne smem.«

Babica ga je začudeno pogledala.

»Pomagali ste že v težjih primerih.«

»Ne gre za to...« je zamrmral v zadregi.

»Razumem,« je dejala čez trenotek. A tu vendarle ostanete?»

»Ostanem.«

»Dr. Frangež je v naglici napisal na vizitko nekaj besed, jo vtaknil v ovoj, dodal specialistov naslov in oddal šoferju:

»Vozite naglo!«

»Brez skrbi.«

Motor je zabrněl in čez hip je avtomobil že izginil v večernem mraku na cesti proti postaji.

Zdravnik se je zastrmel za njim. V

njegovi duši so vihrala vznemirjena čustva očeta pred rojstvom otroka, pomešana s skrbjo za njo, ki mu ga daje...

XXIX.

Skozi zastrta okna so se kradli v sobo drobni žarki popoldanskega solca in risali po preprogah svetle lise. V zaдушljivi mir so udarjali le tiktaki ure, ki je stala na stelaži v kotu. Na z blazinami in odejami preobloženi postelji je ležala Sida negibna in vsa voščeno blede, na prvi pogled brez življenja. Ob postelji sta sedela babica in dr. Danilo Frangež, oba prav tako negibna kakor bolnica. V njima je molčala odreenost mučnih ur upanja in strahu. Zganila sta se šele, ko so se narahlo odprla vrata in se je na pragu prikazala stara Matilda. Prav tedaj se je pa tudi spremenila voščena barva Sidinega obraza. V lica je zaplala kri; sprva rahlo, da niti opaziti ni bilo mogoče, potem pa močnejše, da je dobila koža rožnat blešč. Grudi so se pričele premikati, glava se je nagnila in trudne veke so se razklenile. Izpod njih so pogledale zamegljene oči in začudeno, nerazumevalno obvisle na stari služabnici. Nato so napravile počasno pot do babice in

zdravnika. Usta so se odprla, ko da bi hotela nekaj vprašati, roke so se dvignile in se naposled zopet trudne spustile na odejo.

»Sida...« je vzklil zdravnik, se dvignil in sklonil k njej. V tem vzklilu je bilo izraženo veselo sproščenje po mučnem strahu dolgih ur.

Sidine oči so postajale jasnejše, razumevalno. Njena desnica je tiho segla po Danilovi.

»Hvala Bogu!« je vzklil zdravnik. »Sedaj bo vse dobro. Kako se počutiš? Me poznaš?»

»Da,« je šepnila. Potem so se pa njene že čisto prebujene oči napotile na poizvedovalni sprehod po sobi. Ko so se vrnile k Danilu, je bil njihov pogled začudeno, skoraj prestrašeno vprašujoč. Tudi ustnice so se zgenile, tistega, kar so hotele, pa vendar niso vprašale. Kakor da bi se bale udarca strahu, ki se je tako nenadoma pojavil v zopet osveščeni duši. Zdravnik je ugenil vprašanje in strah, zato je namignil Matildi, ki se je drsajočih korakov napotila v sosedno sobo. Sidin pogled jo je spremljal in obvisel nato napeto na vratih. Ko se je pa stara služabnica zopet prikazala z drobnim tovorom na rokah, je bolnica sunkoma dvignila ter razširila roke:

»Otrok... moj otrok...«

»Sinček...« je vzklil Danilo.

Sida se je hotela dvigniti, a babica jo je zadržala. Vzela Matildi iz rok otroka

ter ga rahlo položila v materin objem. Sida ga je pogledala s plamtečim pogledom, okoli usten ji je zaigral nežen smeh in roke so stisnile k ustnam drobno stvarco, ki je zaradi premikanja ostro zavekala. Tedaj je za mlado mater izginilo vse okoli nje. V mrak daljave so izginili Danilo, Matilda in babica. Pred njo je stal le njen otrok, ves poln čudne svetlobe, kakor z neba vrgana zvezda.

»Otrok... sin...« so šepetale njene ustne in iz oči so pripolzele solze neskončne radosti.

»Ne vznemirjaj se!« je zaprosil Danilo. »Rešili smo vaju le z velikimi napori. Zato potrebujeta mir, oba, ti in otrok.«

Toda Sida ga ni poslušala. Morda ga niti slišala ni. Njene trudne roke so nežno stiskale k srcu drobno bitje, ki se je ob materini toploti zopet pomirilo. Ustne so pa ponavljale kakor v vdani molitvi:

»Otrok... otrok...«

»Dovej je, Sida!« je dejal Danilo in ji hotel vzeti otroka, pa mu ni pustila.

»Moj je...« je vzklila in ga pogledala tako čudno in tuje, kakor da je tak, ki ji hoče odvzeti najdražji zaklad.

»Seveda je tvoj; čegav pa?« ji je potrdil. »Toda prav zaradi tega ga moraš pustiti, da se po nepotrebnem ne vznemirja. Slaboten je še. In tudi ti si oslajena. Miru potrebujeta.«

»Pri meni bo,« je odločila neizprosno. »Tu, na mojem srcu.«

Trgovina z belim blagom

Iz središča Londona je bilo zadnje čase ugrabljenih več mladih deklet, ne da bi mogla policija dognati, kdo jih je ugrabil. Golo naključje je omogočilo, da so prišli na sled rafinirani družbi trgovcev z dekleti. Pred dobrim tednom je vodilo mlado, elegantno oblečeno dekle po Piccadilly za roko slepca. Na drugi strani ulice je zagledala mlado damo, ki je čakala na avtobus. Stopila je k nji in jo prosila, naj spremi ubogega slepca do Regent Streeta čez, da se ji zelo mudi v nasprotno smer. Slepce se je krepko oprijel roke svoje nove spremljevalke. Nikar me tako ne stiskaite, je dejala dekle, bodite brez skrbi, ne bom vas zapustila. Toda v naslednjem hipu je začutila v lakti skelečo bolečino, kakor da jo je nekdo zbodel z iglo. In že se ji je začelo mračiti pred očmi. Z nasprotnega hodnika je prihitel lepo oblečen mladenič in vprašal sočutno: »Gospodična, ali vam je slabo? Če dovolite, vas odpeljem domov v svojem avtomobilu.« Ne da bi čakal n. njen odgovor, jo je prijel za drugo roko in jo potisnil v avto, stoječ tik ob hodniku. Toda dekle, ki še ni bilo povsem omanjeno, se je jelo braniti in klicati na pomoč. Prihiteli so redar in dva civilista. Slepce je tedaj naenkrat spregledal in s postrežljivim mladeničem

skočil v avto, ki je bil brez številke. Hitro sta se odpeljala. Policija je prepričana, da se ji je posrečilo odkriti način, kako love trgovci z dekleti svoje žrtve, ki jih pošiljajo v Južno Ameriko. Zdej vse slepce v Angliji budno nadzorujejo, toda verjetno ni, da bi trgovci z dekleti ne odkrili nove metode, saj so dovolj izkušeni.

Če se angleški lord ženi

Pred londonskim porotnim sodiščem se je končala razprava proti 25-letnemu lordu Revelstoku, ki ga je tožila znana filmska igralka Angela Joyce, ker je prelomil svojo besedo, da se bo poročil z njo. Za razpravo je bilo veliko zanimanje. Iz obtožbe je razvidno, da se je mladi lord kot dijak strastno zaljubil v žarko Angelo, kar so potrdila lordova zaljubljena pisma, ki jih je pisal svoji izvoljenki. V vsakem pismu pa je naglašal, da komaj čaka trenutka, ko bosta stopila pred oltar, trenutka, ko bo Angela z modrimi očmi vsa njegova last. Po letih pa se je mladi lord ohladil in pričel zamerjati svojo Angelo. Pred sodiščem je Angela odločno zatrievala da ji je lord obljubil zakon, a ni držal dane besede. Lordov zagovornik pa si je prizadeval prepričati sodnike, da je vložila filmska igralka Angela tožbo proti njegovemu

klijentu samo za to, da bi na ta način postala popularnejša. Kot dokaz je navedel veliko zanimanje najrazličnejših listov za potek razprave in pa ogromno število poročevalcev, ki so sedeli v prvih klopih. Med porotniki so bile tudi tri ženske. Mladi lord je izgubil pravdo. Obsojen je bil na visoko odškodnino, ki jo bo moral plačati Angeli, da si bo lahko poiskala drugega ženina.

Spominajte se CMD

Premnul je naš nepozabni soprog, dobri papa, brat in stric, gospod

Dr. Peitler Franc

apelacijski sodnik v pokoju

v sredo, dne 13. novembra 1935 ob 10. uri dopoldne, po daljši bolezni v 65. letu svoje dobe.

Pogreb blagega pokojnika bo v petek, dne 15. novembra ob 1/2 15. uri iz hiše žalosti, Ciril Metodova ul. št. 14 na mestno pokopališče na Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v soboto, dne 16. novembra ob 1/2 9. uri v frančiškanski župni cerkvi v Mariboru.

V MARIBORU, dne 13. novembra 1935.

Marija Peitler, soproga.

Vera, hčerka,

ter vsi ostali sorodniki.

Brez posebnega obvestila.

Mali oglasi

Razno

GRAFOLOG IN HIROSOV N. SADLUCKI V MARIBORU. Cita: karakter, preteklost, sedajnost in bodočnost. Sprejema: Vsak dan od 9.—12. in od 14.—19. ure. Nastov: Maribor, Hotel »Pri zamorcu«, soba 26. 5193

V GOSTILNI TOMŠE Pekre, v soboto in nedeljo pojedina kašnatih klobas. 5189

Zlata rezerva vsake gospodinjice 5075

ROBAUS-SUHOR.

Cetrtek in petek sveže **MORSKE RIBE** Sardelice, trlje, osličji, lignje, kovač, lubin, tunina, školjke in raki, na razne načine pripravljene. Hotel »Novi svet«, Jurčičeva 7. 5202

Prodaj

NAJMODERNEJŠE TKANINE za pohištvo, zavese, gradl, za madrace in drvenitke za roletu poceni pri Novaku, Ve-trinjska 7, Koroška 8. 4285

Lokal

TRGOVSKI LOKAL na Glavnem trgu se odda s 1. decembrom. Vprašati v trgovini Albin Novak, Glavni trg 18. 5201

V najem

RESTAVRACIJO, boljše gostilno v Mariboru vzame takoj v najem dobro situiran gostilničar. Ponudbe poslati takoj na »upravo lista pod »Premožen št. 64.« 5190

Soba odda

OPREMLJENO SOBO oddam v centru. Stolna ul. 1, vrata 1. 5192

MALO OPREMLJENO SOBO oddam. Glavni trg 12-II. 5200

Stanovanje

STAREJŠEGA GOSPODA sprejemam na stanovanje. Koroška cesta 27, vrata 3. 5191

SOBO S HRANO oddam. Vrbanova 28, pritličje, desno. 5205

Spomnite se CMD

Službo dobi

DVA ABSOLVENTA meščanske šole sprejemam kot trgovska učenca. Lastnorочно pisane ponudbe pod »Tkalnici« na upravo »Večernika«. 5196

ŠIVILJA

za damsko perilo, prikojevalka in perfektna v strojnem vezenju dobi stalno mesto. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Vestna«. 5195

Citaite »Večernik«

starešinsko društvo ug. akad. društva »Triglav« v Mariboru naznanja, da je umrl njegov zvesti član

dr. Franc Peitler

starešina sreskega sodišča v pok.

do zadnjega dne ponosen na načela Triglava, da je biti jugoslovanske krvi, Jugoslovanu v ponos.

MARIBOR, dne 14. novembra 1935.

DBOR.

Razglas.

Mestno poglavarstvo Maribor razpisuje

kleparska in parketarska dela

za zgradbo nove deške meščanske in dekliške ljudske šole v Magdalenskem predmestju. Ponudbe se morajo oddati najkasneje 21. novembra 1935 do 11. ure na mestnem poglavarstvu. Ponudbe morajo biti zapečatene ter kolekovane po § 9 zakona o izpremenbah in dopolnitvah zakona o taksah z dne 25. marca 1932, Služb. Nov. br. 70—XXIX z dne 26. marca 1932. Kavcija v iznosu 5% od ponujene vsote se mora vložiti pri mestni blagajni mariborski do 10. ure 21. novembra 1935 v vrednotah, ki jih sprejme mestna blagajna. — Pojasnila in ponudbeni pripomočki so dobijo proti plačilu naprav-nih stroškov v mestnem gradbenem uradu, II. nadst. soba št. 2 počenši s 15. novembrom 1935

Mestno poglavarstvo Maribor X. št. 17543 / 3706-1935.

V Mariboru, dne 13. novembra 1935.

Zgradba deške meščanske in dekliške ljudske šole v Magdalenskem predmestju.